

Teama ca o cangrenă

Adina Speranta

Răstignită-i jertfa pe mormântu-acesta,
Plângi cu disperare, nu mai crezi nimic,
Tulburând, o clipă, sfinților siesta,
Gândurile tale le-ai trimis în plic.

Răul și teroarea beau la masa veche
Închinând paharul cu sânge vărsat
Și cu glas de taur apucat de streche
Te-nspăimântă-n noapte când ies la vânat.

Te retragi în colțuri pline de-ntuneric,
Stelele se vaită sub un val de frig,
Tremuri și ți-e frică, chipul cadaveric
Ți-l ascunzi sub palme și te faci covrig.

Victimă-a durerii, crești în tine-o rană
Ce mușcă tenace trupu-ți cangrenat,
Stai pe drumul rece, parcă ești în strănă,
Și te rogi la ceruri, plâns și-ngenunchiat.

Ochii-ți sunt apatici și angoasa-i mare,
Mătăanii, cu jale, tu bați pe ciment...
Dar ridică-ți fruntea și privește-n zare
Către-Acel ce-aduse Noul Testament.

Prinde-L iar de mână, chiar de e rănită,
Stropii lui de sânge îți vor fi balsam,
Vindeca-vor teama, plaga ipocrită
Răsărită jalnic dintr-un joc infam.

Ridică-ți privirea către lumea nouă,
Cu speranța-alături prinde-te în dans
Și cu ochii-n lacrimi, ca o dulce rouă,
De mână cu Domnul strigă "Vive la France!"

18.11.2015